

Oslo, 01.02.10

Kan krisesentrene bli et farlig sted for trusselutsatte kvinner?

1. januar 2010 trådte krisesenterloven i kraft (Ot. Prp. 96), som pålegger kommunene å gi overgrep utsatte kvinner, menn og medfølgende barn et krisesentertilbud. Til tross for at loven klart spesifiserer at tilbudet til kvinner og menn skal være fysisk adskilt, har to krisesentre åpnet tilbudet til voldsutsatte menn i samme bygning, men med egne bo og oppholdsrom.

Åpner krisesentre opp for menn, er vår vurdering at dette vil redusere tilgjengeligheten og kvaliteten for allerede eksisterende og fremtidige brukergrupper. De kvinnene som vi vet er mest utsatt, kvinner med høyt trusselbilde, kvinner med etnisk minoritetsbakgrunn og kvinner utsatt for menneskehandel, vil da måtte ta i betraktning at også krisesenteret kan være et farlig sted for henne å oppholde seg. Vi krever at den bebudede forskriften om fysisk sikkerhet på krisesentrene fra statsråd Audun Lysbakken, klart definerer at krisesentertilbudet til kvinner og menn ikke skal gis i samme bygning.

Til tross for at Norge scorer høyt på de fleste likestillingsvariabler, er det en som drar kraftig ned. Vi toppe Europa-statistikken over drap begått i intime relasjoner, med ca. 10 kvinnedrap begått av nåværende eller tidligere partner i året. Vi frykter at et redusert krisesentertilbud, i verste fall kan gjøre denne statistikken enda mer dystert. Den 39 år gamle kvinnen som ble stukket ned og drept utenfor Betsy krisesenter i 2007, må ikke glemmes. Hennes tragedie bør brukes videre.

Krisesentersekretariatet anerkjenner menns behov for et hjelpetiltak. Men i den grad dette skal være et krisesentertilbud for menn, etter modell fra krisesentertilbudet til kvinner og barn, er vår oppfatningen at disse i så fall må opprettes som egne sentre, uavhengig av de allerede eksisterende. Man skal ikke behøve å sette utsatte grupper opp i mot hverandre ved å ta fra grupper som allerede har et godt fungerende tilbud. Man bør i stedet se på hver enkelt gruppes behov, for så å lage tiltak ut i fra disse behovene. Vi mener derfor at det er viktig å bygge egne tiltak for voldsutsatte menn.

Et krisesenter skal fungere som et trygt, rolig og stabilt lavterskeltilbud for voldsutsatte kvinner og deres barn. Krisesentrene er i dag hovedsakelig lokalisert på hemmelig adresse. I en ny rapport fra Nasjonalt Kunnskapscenter om Vold og Traumatisk Stress (NKVTS) trekker krisesenterbrukerne frem sikkerhet og beskyttelse som viktige moment for å oppsøke krisesentrene. Også i etterkant peker kvinnene på trygghet og sikkerhet som den viktigste bistanden de har fått på krisesenteret (Jonassen & Skogøy, 2010).

Krisesentersekretariatet krever en forskrift som opprettholder krisesentrene som kjønnete særtiltak, der sikkerheten til de utsatte får høy prioritet!

For mer informasjon: Daglig leder Tove Smaadahl tlf. 90 57 91 18 eller informasjonsrådgiver Lone Alice Johansen tlf. 97 13 76 91.